

TÜRKLER MÜSLÜMAN OLDUĞU İÇİN ASLINI KAYBETMİŞ MİDİR?

Zaman zaman ülkemizde İslâmiyet'in Türk milletini aslından uzaklaştırıp uzaklaştırmadığı yönünde tartışmalar yaşanmaktadır. Bir taraf, bizler Müslüman olarak Araplaştık derken diğer taraf ise, İslamiyet'in milletlerin asli değerlerini koruduğu yönündedir.

Türkler, İslâmiyet ile miladi 751 yılında yapılan Talas savaşında karşılaşmışlardır. Savaşlar, sadece iki tarafın mücadeleleri değildir. Aynı zamanda birbirlerinden de kültürel olarak etkilenmenin alanlarıdır. Talas savaşı da Türklerin İslâmiyet ile tanışması açısından böyle olmuştur. O zamana kadar, farklı inanç değerlerine önem veren Türkler, artık İslamiyet ile tanışarak yeni bir dini yaşamaya başlamışlardır.

İslamiyet'ten önce Türkler özellikle gök tanrıya inandıkları tarihi kayıtlarla da sabittir. Hun İmparatoru Mete Hanın Çin İmparatoruna yazdığı mektupta "beni gök tanrı görevlendirdi" demektedir. Yedi gök üzerinde tanrının oturduğuna inanılır ve işlerinde onun etkisi göz ardı edilmezdi. Bu örnek, Türklerin inançları açısından bazı ipuçları vermektedir. Onlar, tek tanrıya inanıyorlar, onun kendileri üzerinde bir salâhiyeti olduğunu kabul ediyorlar ve savaşlarda onun yardımını önemsiyorlardı.

İslâmiyet, tek ilah inancı üzerine kurulmuştur. Başka ilahlar reddedilmiştir. Talas savaşı ile birlikte Türkler tanıştığı İslâmiyeti, belki de onlara, o zamana kadar inandıkları değerlere yakın bir din olması hasebiyle kabul etmişlerdir.

Türkler, karakter olarak yönetmeyi ve mücadele etmeyi önemseyen bir millet olduğu için, İslamiyet'i kabul ettikten sonra da aynı hal ve tavırlar içinde devam etmişlerdir. Çünkü İslâmiyet, inandığı değerleri başkalarına aktarmayı, kötülerle mücadeleyi ve yeni yerleri hâkimiyet altına alarak cihad etmeyi emretmektedir. Türklerin mücadelecî ruhu, İslamiyet'in tavsiyeleriyle artık yeni bir dinamizm kazanmış, bütün enerjilerini o yönde kullanmışlardır.

Müslüman olmadan önce, çoğunlukla birbirlerini hâkimiyet altına almak için çalışan, kavimler göçüyle güçlerini azaltan Türkler, artık bir ideal uğruna mücadele etmeye başlamışlardır. Bu mücadele, hem dünya hem de ahireti vaat etmektedir. Dolayısıyla onlar, Müslüman olarak daha önceki durumlarından kendilerini geliştirerek yeni bir istikamet bulmuşlardır.

İslamiyet, kendini din olarak kabul edenlerden hayatlarında dine aykırı olan amellerin bir tarafa bırakılmasını emretmektedir. Bu durum, hem Hz. Peygamber dönemi için hem de daha sonra dini kabul edenlerin uyması gereken bir şarttır. Cahiliye döneminde yapılan ancak İslam'ın ruhuna aykırı olmayan onlarca amel Müslüman olunduktan sonra da hayatiyetini devam ettirmiştir. Türklerin de Müslüman olduktan sonra, bugün Anadolu'nun birçok yerinde yaşatılan gelenek-görenekleri mevcuttur. Bunlar İslamiyet'in ruhuna aykırı olmadığı için bugün de hayatiyetlerini devam

ettirmektedir. Demek ki, millet olarak bizler, hem Müslümanız hem de millet olmanın nimetlerini ve farklılığı yaşatmaktayız.

İslamiyet, farklı milletlere mensup olanlara karşı saygılı davranmayı emretmektedir. İslam'a göre hiçbir milletin diğerine üstünlüğü yoktur. Kur'an-ı Kerim'de Allah Teâlâ'nın ifadesiyle üstünlük, sadece dini ne kadar iyi yaşamakla (takva) alakalı bir durumdur. Hz. Peygamber, veda haccında "Ey İnsanlar! Rabbiniz birdir, babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız. Âdem ise topraktır. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi, kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'a karşı sorumluluğu yerine getirmededir. Allah yanında en kıymetli olanınız O'ndan en çok korkanınızdır" şeklinde zikretmektedir.

İslamiyet, milletlerin üzerinde bir çatı mesabesindedir. Birçok millet İslâm'a girmiştir. Din, hepsi için bir ortak değer konumundadır. Dolayısıyla hepsi, İslâm çatısının altında birleşmektedirler. Müslümanların hacca gittiklerinde Kâbe'deki fotoğrafı çoklukta bir olmanın ne kadar güzel bir yansıması değil midir? Orada her bir millet, kendi değerleriyle ancak bir Müslüman olarak yer almaktadır. Eğer İslâm, milletleri kendi değerlerinden uzaklaştırmış olsaydı, Kâbe'de tavaf edenlerin tek millet yani Arap olması gerekmez miydi?

60'ın üzerindeki İslam devleti ve dolayısıyla milletlerin her biri kendi değerlerini İslam ile çakışmamak kaydıyla korumuşlardır. Bugün; Arap'lar Arap, İran'lılar İranlı, Malezyalılar Malay, Filipin'deki Müslümanlar Moro, Kuzey Afrika'dakiler ise Berberi olmaya devam etmektedirler. Eğer İslamiyet, millet olma unsurlarını yok etseydi, bugün 1,6 milyar İslam âleminde sadece Araplardan söz etmek gerekmez miydi?

Bugün, bizler Müslüman olunca Araplaştık, dolayısıyla kendi benliğimizi yitirdik diyenler bulunmaktadır. Eğer bizler bugün millet olarak hayatietimizi devam ettiriyorsak ki ediyoruz, o zaman söz konusu iddia temelsizdir. Bu ifadeler, olsa olsa İslâm'a karşı duruşun dışavurumundan başka bir şey değildir. Neden söz konusu kişiler Türkler Müslüman olarak Araplaştı derken, dilimizden gelenek göreneklerimize kadar tamamen batılılaşmaya yönelik çabalar karşısında, Türkler Batılılaşıyor demekten neden rahatsız olmamaktadırlar? Türklerin Araplaşması temelsiz bir iddia iken, Türklerin batılılaşması bir gerçektir. İddiayla fiiliyattaki bir olay nasıl ayırt edilemediğini ve görülemediğini anlamak mümkün değildir.

Bugün bizlerin düşünmesi gereken nokta, millet olarak bütün değerlerimizin batı kültür ve medeniyeti karşısında erimekte olduğudur. Günlük konuşmalarımızda Türkçe ifadelerden ziyade İngilizce kelimeleri konuşmanın normalleştiği bir durum söz konusudur. Temiz Türkçe ile konuşan insan sayısı azalmaktadır. Bir tarafta argo diğer tarafta ise karşısındakilere büyülenme ve batı hayranlığı adına yabancı dillerden kelimelerle konuşanlar vardır. Gençlerimizin halleri, batı kültürüyle ne kadar

hayatımızı bezediğimizin en acı fotoğrafını sunmaktadır. İnsanlar; komşularına, akrabalarına, duygu ve düşüncelerine, kültürünün getirisi olan ananelere dün önem verirken bugün sırf batılılaşma adına sırt çevirmiş durumdadırlar. Örnekleri çoğaltmak mümkündür. İşte bu noktada, Türkler, İslamiyet'i kabul ederek Araplaşmış mı yoksa batılılaşma adına kendilerinin ne olduğunu bile hatırlayamayacak seviyeye mi geldiğini iyi düşünmek gerekmektedir.

Bugün bizler millet olarak değerlerimizi koruyorsak bunda, bütün kültürleri himayesine alan İslam'ın payının ne kadar büyük olduğunu unutmamak gerekmektedir. İslamiyet, inananlarına Hz. Âdemi onun da geldiği nokta olan toprağı hatırlatır. Milliyetçiliği, ırkçılık yapmayı kesin bir dille reddeder. Hepimizi Âdem'den Âdem ise topraktandır inancıyla temelde hiç birimizin diğerine üstünlüğünün olmadığını salık verir. Ne mutlu ki, Rabbimiz bizleri Müslüman bir milletten, Müslüman bir ülkede, Müslüman bir aileden yaratmış.